

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 24

Vydána dne 20. června 1968

Cena

OBSAH:

72. Vyhláška ministra zahraničních věcí o jednotných ustanoveních týkajících se homologace světlometu typu SB (Sealed Beam) pro automobily dávající evropské asymetrické tlumené světlo nebo dálkové anebo obě tato světla
73. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Rumunské socialistické republiky o mezinárodní silniční dopravě
74. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Ženevském protokolu z roku 1967 k Všeobecné dohodě o cích a obchodu
75. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Nizozemského království o mezinárodní silniční dopravě
76. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Italské republiky o filmové spolupráci
-

72

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 25. dubna 1968

**o jednotných ustanoveních týkajících se homologace světlometu typu SB (Sealed Beam)
pro automobily dávající evropské asymetrické tlumené světlo nebo světlo dálkové
anebo obě tato světla**

(Předpis č. 5)

Na základě Dohody o přijetí jednotných podmínek pro homologaci (ověřování shodnosti) a o vzájemném uznávání homologace výstroje a součástí motorových vozidel, Ženeva 20. března 1958 (Dohoda publikována pod č. 176/1960 Sb.), Československá socialistická republika sdělila generálnímu tajemníkovi OSN, že bude napříště používat jednotných ustanovení týkajících se homologace světlometu typu SB (Sealed Beam) pro automobily

dávající evropské asymetrické tlumené světlo nebo světlo dálkové anebo obě tato světla (Předpis č. 5).

Pro Československou socialistickou republiku vstoupil Předpis č. 5 v platnost dnem 15. dubna 1968.

Do českého znění Předpisu č. 5 lze nahlédnout v Ústředí vědeckých, technických a ekonomických informací v Praze.*)

Ministr:

Dr. Hájek v. r.

*) České znění Předpisu č. 5 lze rovněž objednat pod č. 32 806 v ÚVTEI, Praha 1, Konvikská č. 5

73

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 5. května 1968

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Rumunské socialistické republiky o mezinárodní silniční dopravě

Dne 6. prosince 1967 byla v Bukurešti podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Rumunské socialistické republiky o mezinárodní silniční dopravě.

Podle svého článku 24, odstavce 1 vstoupila Dohoda v platnost dnem 9. dubna 1968.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Dr. Hájek v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Rumunské socialistické republiky o mezinárodní silniční dopravě

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Rumunské socialistické republiky,

vedeny přáním upravit přepravu osob a nákladů dopravními prostředky silniční dopravy mezi oběma státy, jakož i tranzitem jejich územím,

se dohodly takto:

I. Přeprava cestujících autobusy**Článek 1**

Přepravy cestujících autobusy mezi oběma státy, jakož i tranzitem jejich územím, podléhají povolenímu řízení, s výjimkou přeprav uvedených v článku 4.

Článek 2

1. Pravidelné autobusové tratě mezi oběma státy, jakož i pravidelné tranzitní tratě jejich územím, povolují na základě vzájemnosti a po vzájemné dohodě příslušné orgány obou smluvních stran.

2. Příslušné orgány obou smluvních stran vydávají povolení pro tu část tratě, která prochází jejich územím.

3. Příslušné orgány obou smluvních stran společně stanoví podmínky pro vydávání povolení.

Článek 3

Příslušný orgán jedné smluvní strany předá příslušnému orgánu druhé smluvní strany žádosti na zřízení pravidelných tratí, které zamýšlí provozovat, spolu se všemi potřebnými doklady.

Článek 4

1. Od povolení jsou osvobozeny příležitostné, jakož i turistické přepravy cestujících, jestliže:

- a) jedna skupina turistů se přepravuje v jednom směru nebo tam i zpět po stejné trase nebo při okružní jízdě mezi oběma státy anebo tranzitem přes území druhé smluvní strany;
- b) skupiny turistů se přepravují autobusem v opakovaných, po sobě jdoucích přepravách do míst a z míst, kde strávily určitý čas; autobus přepravující skupinu turistů ve směru tam se použije ke zpáteční přepravě jiné skupiny turistů dříve přepravené.

Turistické přepravy se mohou provádět během celého roku po příležitostných nebo opakovaných trasách s cestujícími, kteří jsou občany jednoho z obou států nebo státu třetího a kteří se přechodně zdržují na území smluvní strany, kde je autobus evidován.

2. Osvobození od povolení se vztahuje jak na autobus, který nahrazuje poškozený autobus, jenž prováděl přepravu, tak i na příslušný tažný dopravní prostředek.

Článek 5

Každý dopravce používá přepravního dokladu zavedeného u jeho vlastního podniku a vyplňuje jej v jazyku své země.

II. Přeprava nákladů

Článek 6

1. Přepravy nákladů mezi oběma státy nebo tranzitem jejich územím podléhají povolení, s výjimkou přeprav uvedených v článku 7.

2. Příslušné orgány smluvních stran si vzájemně předají každoročně do 15. prosince počet povolení, a to v mezích kontingentu dohodnutého na příští rok.

3. Bude-li počet vydaných povolení nedostačující, příslušné orgány smluvních stran mohou vydat v průběhu roku další požadovaná povolení.

Článek 7

1. Povolení nepodléhají přepravy:

- a) stěhovaných svršků,
- b) věcí určených pro veletrhy a výstavy,
- c) koní, vozidel a jiných sportovních potřeb určených pro sportovní podniky,
- d) divadelních dekorací a rekvizit,
- e) hudebních nástrojů, předmětů a zařízení pro rozhlasové, televizní a filmové natáčení,
- f) rakví, popřípadě popelnic s ostatky zemřelých,
- g) poškozených vozidel, jakož i jimi přepravovaných nákladů.

2. Výjimky uvedené pod písmeny b)–e) platí jen tehdy, bude-li přepravovaný náklad dopraven zpět na území smluvní strany, kde je vozidlo evidováno nebo na území třetího státu.

Článek 8

1. Pro každou jízdu a pro každé vozidlo nebo soupravu vozidel se vydává samostatné povolení, odpovídající vzoru dohodnutému mezi příslušnými orgány obou smluvních stran.

2. Jedno povolení opravňuje k jízdě tam i zpět.

3. Povolení bude provázet vozidlo nebo soupravu vozidel po území druhé smluvní strany a bude předloženo na žádost příslušných orgánů této smluvní strany.

4. Příslušné orgány smluvních stran si vrátí použitá i nepoužitá povolení do konce prvního měsíce následujícího roku.

Článek 9

Přesahuje-li váha, popřípadě rozměry použitého vozidla nebo přepravovaného nákladu váhu nebo rozměry nejvýše přípustné na území smluvní strany, je třeba k přepravě zvláštního povolení příslušných orgánů této smluvní strany.

Článek 10

Přepravy nákladů vozidly silniční dopravy podle této Dohody se provádějí na základě nákladního listu, kterého se používá v mezinárodní silniční dopravě.

III. Všeobecná ustanovení

Článek 11

Přepravy cestujících autobusy a přepravy nákladů podle této Dohody mohou provádět dopravci, kteří mají sídlo na území jedné ze smluvních stran a kteří podle vnitrostátních předpisů své země jsou oprávněni provádět mezinárodní silniční dopravu.

Článek 12

Celní projednávání vozidel a nákladů se provádí v souladu s ustanoveními mezinárodních dohod, jimiž jsou obě smluvní strany vázány; pokud není takových úprav, použijí se vnitrostátní předpisy příslušné smluvní strany.

Článek 13

1. Pohonné látky v nádržích, navržených konstruktérem pro daný typ vozidla, se osvobozují od celních a jiných poplatků nebo dávek.

2. Náhradní součástky potřebné k opravě dočasně dovezeného vozidla se rovněž osvobozují od celních a jiných poplatků nebo dávek.

3. Vyměněné součástky budou opět vyvezeny nebo zničeny pod úředním dohledem.

Článek 14

Doprovce je povinen předem pojistit pro případ své hmotné odpovědnosti každé vozidlo, které provádí přepravy podle této Dohody; pojištění se musí vztahovat na všechny škody způsobené třetím osobám.

Článek 15

1. Dopravci, kteří mají sídlo na území jedné smluvní strany, nemají právo přepravovat cestující a náklady mezi dvěma místy ležícími na území druhé smluvní strany.

2. Dopravci, kteří mají sídlo na území jedné smluvní strany, mohou přepravovat náklady z území druhé smluvní strany na území třetího státu, jen obdrží-li souhlas příslušných orgánů druhé smluvní strany.

Článek 16

Příslušné orgány obou smluvních stran vzájemně uznávají národní osvědčení o technickém průkazu vozidla, jakož i národní řidičské průkazy.

Článek 17

Osádky vozidel, osoby provázející náklad, jakož i přepravovaní cestující, musí být vybaveni platnými cestovními doklady.

Článek 18

1. Přepravy cestujících prováděné na základě této Dohody, jakož i přepravy nákladů prováděné na základě povolení vydaných v souladu s podmínkami článku 8 odstavce 2 se vzájemně osvobozují od všech daní, poplatků a dávek. Osvobození se vztahuje rovněž na vozidla a na poplatky za vydání povolení k přepravě.

2. Povolení k přepravě nákladů nad stanovený kontingent, požadovaná podle článku 8 odstavce 3, budou vydávána v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy každé smluvní strany.

Článek 19

Platy vyplývající z provádění této Dohody se vyrovnávají podle platební dohody platné mezi oběma státy.

Článek 20

1. Každá smluvní strana oznámí druhé smluvní straně, které orgány jsou příslušné upravovat otázky týkající se provádění této Dohody.

2. Zástupci zmíněných příslušných orgánů se mohou podle potřeby sejit ve Smíšené komisi za účelem stanovení podmínek pro provádění přeprav a počtů povolení, jakož i za účelem řešení dalších otázek, které mohou vyvstat při provádění této Dohody.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

inž. Jan Dufek v. r.

3. Rozhodnutí Smíšené komise podléhají schválení příslušných orgánů obou smluvních stran.

Článek 21

Příslušné orgány obou smluvních stran dohodnou způsob výměny statistických údajů a dokladů o přepravách uskutečněných podle této Dohody.

Článek 22

V případě porušení ustanovení této Dohody, k němuž by došlo na území jedné ze smluvních stran, příslušný orgán státu, v němž je vozidlo evidováno, je povinen na žádost příslušného orgánu druhé smluvní strany uplatnit vůči dopravci nezbytná opatření a uvědomit o tom příslušné orgány druhé smluvní strany.

Článek 23

V případech, které nejsou upraveny ustanoveními této Dohody, popřípadě ustanoveními mezinárodních smluv, jimiž jsou obě smluvní strany vázány, použijí se vnitrostátní předpisy každé ze smluvních stran.

Článek 24

1. Tato Dohoda podléhá schválení podle vnitrostátních předpisů každé smluvní strany a vstoupí v platnost dnem vzájemné výměny not o tomto schválení.

2. Tato Dohoda zůstane v platnosti jeden rok počínaje dnem, kdy vstoupila v platnost, a bude mlčky prodlužována z roku na rok, pokud ji jedna ze smluvních stran písemně nevypoví nejpozději tři měsíce před uplynutím doby její platnosti.

Na důkaz toho zmocnění podepsali tuto Dohodu.

Dáno v Bukurešti dne 6. prosince 1967, ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a rumunském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Rumunské socialistické republiky:

inž. Nicolae Stero v. r.

74

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 15. května 1968

o Ženevském protokolu z roku 1967 k Všeobecné dohodě o clech a obchodu

Dne 30. června 1967 byl v Ženevě sjednán Ženevský protokol k Všeobecné dohodě o clech a obchodu. Jménem Československé socialistické republiky byl podepsán v Ženevě dne 11. března 1968.

Ženevský protokol k Všeobecné dohodě o clech a obchodu vstoupil pro Československou socialistickou republiku v platnost na základě svého článku 8. dnem podpisu, tj. dnem 11. března 1968.

Slevy z československých celních sazeb, které vyplývají ze Ženevského protokolu z roku 1967, budou uvedeny v účinnost dne 1. července 1968, a to podle odstavce 2 b) Ženevského protokolu z roku 1967 dvěma pětinaми rozdílu mezi původní sazbou

a konečnou sazbou. Snížení o zbývající tři pětiny bude provedeno vždy po jedné pětině dne 1. ledna 1970, 1971 a 1972.

Snížení celních sazeb u položek, které jsou v čs. listině celních koncesí označeny jedním nebo dvěma křížky (+ a ++) se provádí jednorázově v plném rozsahu dnem nabytí účinnosti této listiny jako listiny koncesí Všeobecné dohody o clech a obchodu, tj. dnem přístupu Československé socialistické republiky k tomuto protokolu.

Český překlad Ženevského protokolu k Všeobecné dohodě o clech a obchodu se vyhláší současně.

Ministr:

Dr. Hájek v. r.

Ženevský protokol z roku 1967 k Všeobecné dohodě o clech a obchodu

Smluvní strany Všeobecné dohody o clech a obchodu jakož i Evropské hospodářské společenství, které se zúčastnily v letech 1964 až 1967 Obchodní konference (dále jen účastníci),

po ukončení jednání podle odstavce 8 čl. XXIV, čl. XXVIII bis a čl. XXXIII jakož i jiných příslušných ustanovení Všeobecné dohody o clech a obchodu (dále jen „Všeobecná dohoda“),

se prostřednictvím svých zástupců dohodly jak dále uvedeno:

I. — Ustanovení týkající se listin koncesí

1. Listina koncesí připojená k tomuto Protokolu, týkající se jednoho účastníka, se stane listinou koncesí Všeobecné dohody o clech a obchodu dotyčného účastníka dnem, kdy tento Protokol nabude platnosti podle ustanovení odstavce 6.

2. Každý účastník se zavazuje, že zajistí, aby — pokud kterákoliv sazba, uvedená v příslušném sloupci jeho listiny koncesí představující smluvnou sazbu (dále jen „konečná sazba“) se nestane účinnou dnem 1. ledna 1968 — se tato konečná sazba stala účinnou nejpozději dnem 1. ledna 1972. Během období mezi prvním lednem 1968 a prvním lednem 1972 bude takový účastník přistupovat ke snížení sazeb číselně odpovídajícím částkám uvedeným v některém z následujících pododstavců a to v obdobích, odpovídajících rovněž některým z časových období uvedených v následujících pododstavcích, s výjimkou jasně odlišných ustanovení uvedených v jednotlivých listinách koncesí:

{a} účastník, který počne snižovat sazby dnem prvního ledna 1968, je sníží o jednu pětinu rozdílu mezi existující sazbou a konečnou sazbou k tomuto datu a další čtyři pětiny sníží vždy po jedné pětině dne prvního ledna 1969, 1970, 1971 a 1972;

(b) účastník, který počne snižovat sazby dnem prvního července 1968 resp. některého dne mezi prvním lednem a prvním červencem 1968, sníží sazbu k tomuto datu o dvě pětiny rozdílu mezi původní sazbou a konečnou sazbou a zbývající tři pětiny sníží vždy po jedné pětinaš dne 1. ledna 1970, 1971 a 1972.

3. Kterýkoliv účastník, jehož listina koncesí, připojená k tomuto Protokolu se stala listinou koncesí Všeobecné dohody o clech a obchodu podle ustanovení čl. 1. tohoto Protokolu, bude oprávněn kdykoliv suspendovat resp. odvolat zcela nebo zčásti ústupek v této listině koncesí, týkající se výrobku, na němž jiný účastník nebo vláda, jejíž žádost o přístup byla projednávána na Konferenci v letech 1964 až 1967 (dále jen „přistupující vláda“), avšak jejíž listina koncesí připojená k tomuto Protokolu resp. k Protokolu o přístupu přistupující vlády se ještě nestala přílohou k Všeobecné dohodě o clech a obchodu, mají podstatný dodavatelský zájem. Předpokladem takového odvolání resp. suspence však bude, že:

(a) účastník oznámí suspensi ústupku Smluvním stranám písemně do třiceti dnů od data této suspence;

(b) účastník oznámí svůj úmysl odvolat takový ústupek Smluvním stranám písemně nejpozději třicet dnů před uskutečněním takového zamýšleného odvolání;

(c) na žádost kteréhokoliv účastníka resp. přistupující vlády, jejichž příslušná listina koncesí se stala již listinou koncesí Všeobecné dohody o clech a obchodu a kteří mají podstatný zájem na příslušném výrobku, budou v tomto směru vedeny konzultace;

(d) kterýkoliv ústupek, jenž byl suspendován, resp. odvolán, se však stane platným ode dne, od kterého se listina koncesí účastníka resp. přistupující vlády, kteří mají podstatný zájem na příslušném výrobku, stane listinou koncesí Všeobecné dohody o clech a obchodu.

4. (a) Ve všech případech, v nichž se odstavec 1 písm. (b) a (c) čl. II Všeobecné dohody o clech a obchodu dovolává data této Všeobecné dohody, bude s ohledem na každý výrobek, jenž je předmětem ústupku uvedeného v listině koncesí připojené k tomuto Protokolu, použito data tohoto Protokolu, avšak bez prejudice jakýchkoliv závazků, platných k tomuto datu.

(b) Pro účely zmínky v čl. II, odstavce 6 písm. (a) Všeobecné dohody o clech a obchodu, o datu této Všeobecné dohody, se bude za toto datum, které se vztahuje na listinu koncesí připojenou k tomuto Protokolu, považovat datum tohoto Protokolu.

II. Ustanovení závěrečná

5. (a) Tento Protokol bude vyložen k přijetí účastníkům prostřednictvím podpisu nebo jiným způsobem do 30. června 1968.

(b) Doba v níž tento Protokol může být účastníkem přijat, může být prodloužena rozhodnutím Rady zástupců, avšak ne déle než do 31. prosince 1968. Takové rozhodnutí zároveň ustanoví podmínky a pravidla pro uvedení v život listiny koncesí, připojené k tomuto Protokolu, týkající se onoho účastníka.

6. Tento Protokol se stane platným dnem 1. ledna 1968 pro ony účastníky, kteří jej přijali před 1. prosincem 1967. Pro účastníky, kteří jej přijmou po tomto datu, se Protokol stane platným k datu přijetí. Účastníci, kteří Protokol přijali před prvním prosincem 1967 resp. kteří jsou k tomuto datu hotovi jej přijmout, posoudí, zda je jich dostatečný počet, který by ospravedlňoval zahájení snižování sazeb podle ustanovení čl. 2 tohoto Protokolu. Dospějí-li k názoru, že netvoří dostatečný počet, oznámí to Generálnímu řediteli, který pak vyzve všechny účastníky, aby přezkoušeli vzniklou situaci za účelem zajištění co největšího počtu přístupů v co možná nejkratší době.

7. Tento Protokol bude uložen u Generálního ředitele Smluvních stran, jenž bude povinen doručit bezodkladně ověřenou kopii tohoto Protokolu a oznámit každý přístup podle ustanovení čl. 5 každé smluvní straně Všeobecné dohody o clech a obchodu jakož i Evropskému hospodářskému společenství.

8. Tento Protokol bude zaregistrován v souladu s ustanovením čl. 102 Charty Spojených národů.

Dáno v Ženevě, dne třicátého června roku tisícího devítistého šedesátého sedmého v jednom vyhotovení, ve znění francouzském a anglickém s výjimkou jak dále uvedeno s ohledem na jednotlivé listiny koncesí, přičemž oba texty jsou autentické.

Přílohy připojené k Ženevskému protokolu z roku 1967

- I — Austrálie
- II — Benelux (Belgie, Lucemburk a Nizozemí)
- III — Brazílie
- V — Kanada
- VII — Chile
- X — Československo
- XI — Francie
- XII — Indie
- XIII — Nový Zéland
- XIV — Norsko
- XVIII — Jižní Afrika
- XIX — Spojené království
 - oddíl A — Metropole
 - oddíl C — Hong-Kong
- XX — Spojené státy americké
- XXII — Dánsko
- XXIII — Dominikánská republika
- XXIV — Finsko
- XXVII — Itálie
- XXX — Švédsko

- XXXII — Rakousko
- XXXIII — Německá spolková republika
- XXXV — Peru
- XXXVII — Turecko
- XXXVIII — Japonsko
- XL — Evropské hospodářské společenství
- XL bis — členské státy Evropské uhelné a ocelářské unie
- XLII — Izrael
- XLIV — Portugalsko
- XLV — Španělsko
- LVII — Jugoslávie
- LVIII — Malawi
- LIX — Švýcarsko
- LX — Korejská republika
- LXVI — Jamaika
- LXVII — Trinidad a Tobago

Do listiny koncesí ČSSR, jakož i do ostatních listin koncesí, které tvoří přílohy Ženevského protokolu z roku 1970, lze nahlédnout v celně politickém oddělení Čs. obchodní komory v Praze. Tamtéž lze rovněž nahlédnout do protokolů o přístupu Argentiny, Islandu, Irska a PLR ke Všeobecné dohodě o clech a obchodu ze dne 30. června 1967.

75**VYHLÁŠKA**

ministra zahraničních věcí

ze dne 15. května 1968

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Nizozemského království o mezinárodní silniční dopravě

Dne 15. listopadu 1967 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Nizozemského království o mezinárodní silniční dopravě.

Podle svého článku 19 vstoupila Dohoda v platnost dnem 20. března 1968.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Dr. Hájek v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Nizozemského království o mezinárodní silniční dopravě

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Nizozemského království

vedeny snahou upravit a usnadnit přepravy cestujících a zboží užitkovými vozidly silniční do-

pravy mezi oběma státy a tranzitem jejich územím prováděné vozidly evidovanými v těchto státech, jakož i přepravy mezi oběma státy a třetími státy vozidly evidovanými na území druhé smluvní strany se dohodly takto:

I.

Přeprava cestujících**Článek 1**

Všechny přepravy cestujících autobusy mezi oběma státy a tranzitem jejich územím podléhají povolovacímu řízení s výjimkou přeprav uvedených v článku 5.

Článek 2

1. Pravidelné autobusové tratě mezi oběma státy nebo tranzitem jejich územím schvalují po vzájemné dohodě příslušné orgány smluvních stran.

2. Příslušné orgány smluvních stran vydávají povolení pro úsek trasy procházející jejich územím na základě vzájemnosti nebo s přihlédnutím k jiným důvodům.

3. Příslušné orgány smluvních stran stanoví po vzájemné dohodě podmínky, za nichž budou vydávána povolení, zejména stanoví dobu jejich platnosti.

4. K žádosti o povolení musí být připojena nezbytná dokumentace (návrh trasy, jízdního řádu a tarifu, program ročního provozu, oznámení o předpokládaném datu zahájení provozu). Kromě toho příslušné orgány smluvních stran mohou požadovat jiné údaje, které považují za účelné.

Článek 3

1. Žádost o povolení podle článku 2, odstavce 4 musí být předložena příslušným orgánům státu, v němž je sídlo žadatele.

2. Příslušné orgány každé smluvní strany předají příslušným orgánům druhé smluvní strany žádosti o povolení, k nimž je připojena veškerá nutná dokumentace.

3. Žádosti o povolení musí být předloženy nejpozději dva měsíce před předpokládaným datem zahájení přeprav.

Článek 4

Pro příležitostné přepravy cestujících autobusy, s výjimkou přeprav uvedených v článku 5, je požadováno povolení příslušných orgánů druhé smluvní strany. Tato povolení jsou vydávána příslušnými orgány smluvní strany, kde je vozidlo evidováno. Opatření nezbytná k provádění povolovacího řízení dohodnou příslušné orgány smluvních stran.

Článek 5

Příležitostné přepravy cestujících autobusy nepodléhají povolovacímu řízení ve všech případech, kdy tytéž osoby jsou přepravovány týmtž vozidlem:

- a) při okružní jízdě, jejíž výchozí i konečný bod jsou na území státu, kde je vozidlo evidováno nebo ve třetím státě;

- b) při jízdě, jejíž výchozí bod je na území státu, kde je vozidlo evidováno a konečný bod na území druhé smluvní strany, a to pod podmínkou, že se vozidlo — s výjimkou zvláštního povolení — vrátí prázdné na území státu, kde je evidováno;

- c) při tranzitní jízdě.

II.

Přeprava zboží**Článek 6**

Pro přepravy zboží mezi oběma státy, tranzitem jejich územím a z třetího státu na jejich území, s výjimkou případů uvedených v článku 7, je požadováno povolení příslušných orgánů druhé smluvní strany. Tato povolení jsou vydávána příslušnými orgány smluvní strany, kde je vozidlo evidováno. Opatření nezbytná k provádění povolovacího řízení dohodnou příslušné orgány smluvních stran.

Článek 7

Povolovacímu řízení nepodléhají:

- a) přepravy stěhovaných svršků prováděné vozidly k tomu zvláště upravenými;
- b) přepravy předmětů určených pro veletrhy, výstavy nebo předvádění;
- c) přepravy závodních koní, závodních automobilů a jiných sportovních potřeb určených pro sportovní podniky;
- d) přepravy divadelních dekorací a rekvizit;
- e) přepravy hudebních nástrojů a potřeb pro rozhlasová, filmová nebo televizní natáčení;
- f) přepravy zboží nákladními automobily, jejichž užitečné zatížení včetně užitečného zatížení přívěsu nepřevyšuje 1000 kg;
- g) příležitostné přepravy zboží na letiště a z letiště v případě odklonění leteckých služeb (deviace);
- h) přepravy zavazadel přívěsy za vozidly určenými pro přepravy cestujících a přepravy zavazadel vozidly všeho druhu na letiště a z letiště;
- i) přepravy poštovních zásilek;
- j) přepravy poškozených vozidel;
- k) přepravy včel a rybího plůdku;
- l) přepravy pohřební.

Přepravy zboží uvedené pod písmeny b) až e) jsou však osvobozeny od povolovacího řízení jen tehdy, jestliže předměty nebo zvířata jsou dočasně dovezeny.

Článek 8

Při přepravách zboží na cizí účet prováděných podle této dohody je nutno používat mezinárodních nákladních listů.

III.

Všeobecná ustanovení

Článek 9

Příslušné orgány smluvních stran vydají povolení pro přepravy cestujících a pro přepravy zboží podle této dohody pouze dopravcům, kteří podle vnitrostátních předpisů svého státu jsou oprávněni provádět mezinárodní silniční dopravu.

Článek 10

Celní projednání vozidel a zboží se řídí ustanoveními mezinárodních úmluv, jimiž jsou obě smluvní strany vázány.

Článek 11

Bez zvláštního povolení příslušných orgánů druhé smluvní strany nejsou dovoleny přepravy cestujících a přepravy zboží:

- a) mezi dvěma místy ležícími na území druhé smluvní strany;
- b) z území druhé smluvní strany na území třetího státu.

Článek 12

Příslušné orgány smluvních stran stanoví po vzájemné dohodě způsob výměny požadované dokumentace a statistických údajů.

Článek 13

V případě porušení ustanovení této dohody, k němuž došlo na území jedné ze smluvních stran, učiní příslušné orgány státu, kde je vozidlo evidováno, opatření podle vnitrostátních předpisů svého státu.

Článek 14

Platby, které mají být provedeny na základě závazků vyplývajících z ustanovení této dohody, se budou vyrovnávat podle platební dohody platné mezi oběma státy v době příslušné platby.

Článek 15

1. Přepravy cestujících a přepravy zboží prováděné dopravci jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany podle článků 2, 4, 5, 6 a 7 jsou na území druhé smluvní strany osvobozeny od všech daní a poplatků, které je zatěžují. Vozidla, jimiž jsou uvedené přepravy prováděny, jsou na území druhé smluvní strany osvobozena od daně ze silničních motorových vozidel. Vydání povolení pro provádění uvedených přeprav je rovněž osvobozeno od poplatků.

Za vládu

Československé socialistické
republiky:

A. Indra v. r.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se nepoužije, jestliže povolení pro přepravu zboží nejsou vydána za podmínek stanovených v článku 6. Taková povolení jsou vydávána podle vnitrostátních předpisů každé ze smluvních stran.

Článek 16

Smluvní strany si navzájem oznámí, které orgány jsou příslušné upravovat otázky týkající se provádění této dohody.

Článek 17

1. Smluvní strany budou řešit cestou jednání a konzultací veškeré otázky, které by se mohly vyskytnout ve vztahu k výkladu a provádění této dohody.

2. Na žádost jedné ze smluvních stran se zřídí Smíšená komise, složená ze zástupců příslušných orgánů smluvních stran, za účelem řešení otázek týkajících se provádění této dohody, a to zejména:

- a) návrhů na zřízení pravidelných autobusových tratí;
- b) opatření nezbytných k provádění povolovacího řízení pro přepravy cestujících a pro přepravy zboží;
- c) ostatních otázek, které se mohou vyskytnout.

Článek 18

Vnitrostátní předpisy smluvních stran, zejména celní, o silničním provozu a veřejné správě nejsou dotčeny.

Článek 19

Tato dohoda podléhá schválení podle příslušných ústavních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny diplomatických nót o tomto schválení.

Pokud se týká Nizozemského království, tato dohoda se vztahuje jen na Království v Evropě.

Tato dohoda zůstane v platnosti jeden rok ode dne, kdy vstoupí v platnost a bude mlčky prodloužována vždy o jeden rok, pokud ji jedna ze smluvních stran nevypoví šest měsíců před uplynutím doby její platnosti.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu účelu řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Praze dne 15. listopadu 1967 ve dvou původních vyhotoveních v jazyce francouzském.

Za vládu

Nizozemského království:

Luns v. r.

76

V Y H L A Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 17. května 1968

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Italské republiky
o filmové spolupráci**

Dne 25. března 1968 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Italské republiky o filmové spolupráci.

Podle svého článku 13 odst. 1 vstoupila Dohoda v platnost dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Dr. Hájek v. r.

D O H O D A

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Italské republiky
o filmové spolupráci**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Italské republiky vedeny přáním rozvíjet spolupráci v oblasti kinematografie hodnotnou filmovou tvorbou,

přesvědčeny, že tato spolupráce přispěje k rozšíření a posílení kulturních a hospodářských vztahů mezi oběma státy,

d o h o d y se takto:

Článek 1

Smluvní strany budou podporovat spolupráci mezi filmovými výrobními podniky obou států formou koprodukční výroby filmů podle zásad stanovených v této dohodě.

Článek 2

1. Smluvní strany budou považovat filmy vytvořené v koprodukci za filmy národní produkce a budou jim poskytovat veškeré výhody podle svých vnitrostátních předpisů.

2. Výhody podle odstavce 1 budou přiznány jak koprodukčním filmům s většinovou účastí, tak i s účastí menšinovou.

3. Výhody podle odstavce 1 budou přiznány pouze koproducentovi nebo koproducentům té země, jejíž zákonodárství to připouští.

Článek 3

Výhod koprodukce budou požívat jak filmy celovečerní, tak i krátké.

Pro krátké filmy (do 1600 m) stanoví příslušné orgány a organizace smluvních stran podmínky pro přiznání těchto výhod.

Článek 4

Koprodukčním filmům budou přiznány výhody podle článku 2 této dohody za těchto podmínek:

- a) filmy budou natáčeny pracovníky a technickými prostředky koproducentů obou států;
- b) autoři a herci, kteří jsou státními příslušníky třetího státu a kteří trvale sídlí a pracují na území jedné ze smluvních stran, se mohou výjimečně účastnit práce na koprodukčním filmu jako příslušníci státu, v němž mají trvalé bydliště, při zachování vnitrostátních předpisů smluvních stran;
- c) účast umělců a techniků, kteří jsou státními příslušníky třetího státu a nemají trvalé bydliště na území jedné ze smluvních stran, může být povolena jen výjimečně po dohodě příslušných orgánů a organizací smluvních stran v případě, že je to pro vytvoření filmu nutné;
- d) natáčení v exteriérech třetího státu, který se neúčastní koprodukce, může být povoleno jen po dohodě příslušných orgánů a organizací smluvních stran v případě, že to vyžaduje scénář nebo věrnost prostředí;
- e) koprodukční filmy musí být natáčeny v české nebo slovenské a italské verzi;
- f) v úvodních titulcích v záhlaví koprodukčních filmů hned za jménem koproducentů musí být vždy uvedeno, že film byl vytvořen „v koprodukci československo-italské“ anebo „v koprodukci italsko-československé“.

Tento text musí být uváděn i v obchodní inserci, při uměleckých a kulturních příležitostech a zejména na mezinárodních festivalech.

Pokud se koproducenti nedohodnou jinak, bude filmy na mezinárodních festivalech uvádět stát s většinovou účastí, filmy se stejnou účastí bude uvádět stát, jehož státním příslušníkem je režisér.

- g) Žádost o přiznání výhod koprodukčního filmu musí být předložena příslušným orgánům a organizacím nejméně 30 dní před začátkem natáčení spolu se smlouvou o koprodukční výrobě filmu a scénářem.

Článek 5

1. Režie každého filmu musí být svěřena státnímu příslušníku jedné ze smluvních stran.

2. Menšinová účast koproducenta podle článku 2 odst. 2 této dohody nemůže být nižší než 30 % nákladů na film, přičemž umělecký a technický přínos koproducenta s menšinovou účastí musí spočívat v účasti alespoň jednoho autora, herce v hlavní roli, herce ve vedlejší roli a technika.

3. Výjimky z ustanovení odst. 2 tohoto článku mohou být povoleny jen po dohodě příslušných orgánů a organizací smluvních stran u filmů mimořádné umělecké a kulturní hodnoty a u velko-filmů. Náklady na velko filmy musí značně převyšovat průměrné náklady na výrobu filmů v zemi koproducenta s většinovou účastí.

Účast menšinového producenta nesmí být nižší než 20 % nákladů na film.

Článek 6

Příslušné orgány a organizace smluvních stran budou podporovat tvorbu koprodukčních filmů mezinárodního významu mezi výrobci smluvních stran a státy, s nimiž obě smluvní strany sjednaly obdobné dohody o koprodukční spolupráci, přičemž

- a) účast menšinového koproducenta nemůže být nižší než 20 % nákladů na film;
- b) menšinový koproducent, jehož účast činí 20 % nákladů na film, může být v jednotlivých případech po uvážení zproštěn povinností přispět technickým a uměleckým přínosem.

Článek 7

1. Každá ze smluvních stran zajistí na svém území osobám vyslaným druhou smluvní stranou na základě ustanovení této dohody podmínky potřebné ke splnění jejich úkolů při natáčení koprodukčního filmu.

2. Při dovozu a vývozu materiálu potřebného k vytvoření a k využití koprodukčních filmů (materiál filmový i technický, kostýmy, scénický i publikační materiál), jakož i při převodech valut k platbám v souvislosti s realizací koprodukčních filmů, budou poskytovány veškeré výhody podle platných dohod mezi oběma státy.

Článek 8

Pro každý koprodukční film budou připraveny dva negativy nebo jeden negativ a dubnegativ. Každý

dů koproducent bude vlastníkem buď jednoho negativu nebo dubnegativu. Menšinový koproducent může po předchozí dohodě s většinovým koproducentem užívat originálního negativu.

Článek 9

1. Smlouvy o koprodukční výrobě filmů sjednávající mezi koproducenty musí obsahovat ustanovení o využití filmu při dodržení těchto zásad:

a) rozdělování zisků a trhů musí být schváleno příslušnými orgány a organizacemi smluvních stran;

b) rozdělení zisků musí odpovídat účasti koproducentů na výdajích spojených s výrobou filmu.

2. Jestliže koprodukční film je vyvezen do státu, kde je dovoz filmů kontingentován, je film připisován zásadně na kontingent státu většinového koproducenta s tím, že

- a) má-li jedna ze smluvních stran lepší možnosti vyvézt filmy do státu třetího, bude této možnosti využito i pro vývoz koprodukčních filmů;
- b) filmy, při nichž koproducenti mají stejnou účast, budou vyváženy jako filmová díla státu, který má lepší vývozní možnosti.

Článek 10

V případě, že menšinový koproducent by měl doplnit svůj přínos v hotovosti, musí tak učinit ve lhůtě 60 dnů ode dne předání veškerého materiálu nutného pro vytvoření verze v řeči země s většinovou účastí. Při nedodržení této podmínky mohou příslušné orgány a organizace smluvních stran odepřít výhody koprodukce, pokud ztráta těchto výhod nevyplyvá již z vnitrostátních předpisů smluvních stran.

Článek 11

1. Po dobu platnosti této dohody vytvoří smluvní strany smíšenou komisi, která bude zajišťovat její provádění.

2. V čele československé části smíšené komise bude ústřední ředitel československého filmu nebo jeho zástupce, v čele italské části bude představitel ministerstva turistiky a divadel, kteří si přibírají ke spolupráci odborné pracovníky a experty.

3. Smíšená komise:

- a) zkoumá rovnováhu přínosů v koprodukčních filmech,
- b) může každý rok stanovit minimální náklady na filmy natáčené v koprodukci s třetí nebo více výrobci.

4. Smíšená komise se bude scházet každoročně střídavě v Československu a v Itálii.

Článek 12

1. Prováděcí předpisy k této dohodě jsou obsaženy v příloze, která je nedílnou součástí dohody.

2. Příloha může být změněna dohodou mezi příslušnými orgány a organizacemi smluvních stran. Změny přílohy budou předběžně prováděny ode dne podpisu protokolu o jejich sjednání a vstoupí v platnost dnem výměny nót o jejich schválení.

Článek 13

1. Dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu. Uzavírá se na dobu jednoho roku a její platnost

Za vládu

Československé socialistické republiky:

A. Poledňák v. r.

Za vládu

Italské republiky:

Vittorio Winspeare Guicciardi v. r.

PŘÍLOHA

Prováděcí předpisy k Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Italské republiky o filmové spolupráci

K článku 12 Dohody.

Žadosti o přiznání výhod filmové koprodukce musí být uloženy v Československu u Ústředního ředitelství Československého filmu a v Itálii u ministerstva turistiky a divadel nejméně 30 dnů před začátkem natáčení filmu, jak stanoví článek 4, odst. g) Dohody.

Kompletní dokumentace žádosti musí být předložena příslušným orgánům a organizacím smluvních stran před zahájením natáčení a musí obsahovat následující doklady v národním jazyce smluvních stran:

- I. scénář a dialogy
 - II. doklad o platném převodu autorských práv pro filmové zpracování anebo doklad o právoplatné opci;
 - III. smlouva o koprodukci [v jednom podepsaném vyhotovení se třemi průpisy] sjednaná s výhradou schválení příslušnými orgány a organizacemi smluvních stran.
- Tato smlouva musí obsahovat:

1. název filmu,
2. jméno autora námětu anebo zpracovatele, jde-li o zpracování literárního díla,
3. jméno režiséra,
4. celkové náklady,
5. rozsah přínosů koproducentů,
6. rozdělení zisků a tržů,
7. závazek koproducentů, že se budou úměrně podle svých přínosů podílet na event. zvýšených výdajích nebo úsporách vzniklých při natáčení filmu; podíl na zvýšených výdajích se může omezit na 30 % nákladů na film;
8. — ustanovení, že poskytnutí výhod nezakládá povinnost příslušných orgánů a organizací

se mlčky prodlužuje vždy o další rok, pokud ji jedna ze smluvních stran nevypoví tři měsíce před uplynutím probíhajícího období platnosti.

2. Skončením platnosti dohody nebude dotčena platnost již uzavřených smluv o filmové koprodukci mezi koproducenty smluvních stran.

Dáno v Praze dne 25. března 1968 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a italském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

smluvních stran vydat povolení k veřejnému promítání filmu;

- ustanovení o úpravě finančních podmínek pro případ, že by příslušné orgány po prozkoumání předložené dokumentace nedaly požadovaný souhlas;
- obdobné ustanovení také pro případ, že by příslušné orgány a organizace smluvních stran nepovolily promítání filmu v jedné nebo ve druhé zemi anebo jeho vývoz;
- zvláštní dodatek musí rovněž řešit vztahy mezi koproducenty v případě, že by nebyly propláceny finanční přínosy podle ustanovení článku 10 Dohody;

9. předpokládanou přibližnou dobu zahájení natáčení filmu.

IV. plán financování;

V. seznam veškerého technického a uměleckého personálu s udáním státní příslušnosti a uvedením rolí, svěřených jednotlivým hercům;

VI. natáčecí plán.

Příslušné orgány a organizace smluvních stran si mohou vyžádat podle potřeby další doklady a údaje.

Změny smlouvy o koprodukci mohou být dohodnuty i po jejím uložení, musí být však předloženy ke schválení příslušným orgánům a organizacím smluvních stran před ukončením natáčení filmu.

Příslušné orgány a organizace se vzájemně informují o vydaném povolení ke koprodukci.

Koproducenti budou informováni o rozhodnutí o svých žádostech teprve po dosažení dohody mezi odpovědnými orgány a organizacemi smluvních stran.